

Bach-kantater i Mariager Kirke

Onsdag d. 15. oktober 2014 kl. 19:30

Programbillet 120 kr.

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Kantate: Bleib bei uns, denn es wird Abend werden, BWV 6

- 1) Kor: Bleib bei uns, denn es will Abend werden
- 2) Arie (alt): Hochgelobter Gottessohn
- 3) Koral (sopran): Ach bleib bei uns, Herr Jesu Christ
- 4) Recitative (bas): Es hat die Dunkelheit an vielen Orten
- 5) Arie (tenor): Jesu, lass uns auf dich sehen
- 6) Kor: Beweis dein Mach, Herr Jesu Christ

Kantate: Was Gott tut, das ist wohlgetan, BWV 98

- 1) Kor: Was Gott tut, das ist wohlgetan
- 2) Recitativ (tenor): Ach Gott! Wenn wirst du mich einmal
- 3) Arie (sopran): Hört, ihr Augen, auf zu weinen
- 4) Recitative (alt): Gott hat ein Herz, das des Erbarmens Überfluss
- 5) Arie (bas): Meinen Jesum lass ich nicht

En kort pause

Kantate: Ich hab in Gottes Herz und Sinn, BWV 92

- 1) Kor: Ich habe in Gottes Herz und Sinn
- 2) Recitativ (bas) og koral: Es kann mir fehlen nimmermehr!
- 3) Arie (tenor): Seht, seht! Wie reisst, wie bricht, wie fällt
- 4) Koral: Zudem ist Weisheit und Verstand
- 5) Recitativ (tenor): Wir wollen uns nicht länger zagen
- 6) Arie (bas): Das Brausen von den rauchen Winden
- 7) Koral (kor) og recitativ (bas, tenor, alt, sopran)???
- 8) Ei nun, mein Gott, so fall ich dir – So spricht der Gott gelassne Geist
- 9) Arie (sopran): Meinem Hirten bleib ich treu
- 10) Koral: Soll ich denn auch des Todes Weg

Aftenens koncert er arrangeret af Hobro Musikforening, der har modtaget støtte fra Mariagerfjord kommune, Statens Kunstråd, solistforeningen og Det Obelske Familie-fond.

Næste koncert i Hobro Musikforening er lørdag d. 25. oktober kl. 16:00 med Copenhagen Piano Quartet.

Næste koncert i Mariager Kirke er onsdag d. 19. oktober kl. 19:30 med Matias Wager, Stockholm, orgel (åbningskoncert i Aarhus Symfoniske Orgel Festival)

www.coco.dk

www.hobromus.dk

musik.mariagerkirke.dk

Concerto Copenhagen spillede sine første koncerter i 1991 og har siden da udviklet sig til Skandinaviens førende tidlig musik ensemble og et ungt medlem blandt verdens mest spændende og fornyende barokorkestre. Concerto Copenhagens adelsmærke er originalitet i fortolkningerne og en stærk evne til at kommunikere med sit publikum - Concerto Copenhagen gør den gamle musik vital, nærværende og nutidig.

I 1999 blev den internationalt anerkendte Lars Ulrik Mortensen kunstnerisk leder for ensemblet. Mødet mellem Concerto Copenhagen og Mortensen blev optakten til en spændende kunstnerisk og musikalsk rejse, hvor ensemblet kombinerer et repertoire bestående af velkendt europæisk musik med mindre kendte værker af bl.a. skandinavisk oprindelse.

Concerto Copenhagens CD-indspilninger for det tyske cpo, for Deutsche Grammophon og for BIS har haft stor international bevågenhed og er blevet belønnet med flere prestigefyldte, internationale priser. Dette har bl.a. medvirket til at åbne dørene til mange af Europas førende koncertsale, til gæsteoptrædener på internationalt anerkendte festivaler og til turnéer i Europa, USA, Japan og Australien. De udenlandske anmeldelser afspejler oplevelsen af et internationalt orkester på topniveau.

I Danmark er den væsentligste samarbejdspartner Det Kongelige Teater, hvor ensemblet medvirker i en operaproduktion cirka en gang om året. Af produktioner kan nævnes operaer af Monteverdi og Mozart samt Xerxes, Julius Cæsar, Partenope og Jephtha af Händel, Julius Cæsar og Partenope med kontratenoren Andreas Scholl i hovedrollen.

Concerto Copenhagens koncerter optages og transmitteres af Danmarks Radio og udsendes jævnligt gennem EBU-netværket i det meste af verden.

Alfredo Bernardini, der er født i Rom i 1961, flyttede som 20-årig til Holland for at studere barokobo og tidlig musik hos bl.a. Bruce Haynes og Ku Ebbinge ved det kongelige musikkonservatorium i Haag. I 1987 afsluttede han studierne med solodiplomeksamen.

I dag spiller han med de bedste tidlig musik-ensembler så som Hesperion XX, le Concert Des Nations, la Petite Bande, Freiburger Barockorchester, The English Concert, Bach Collegium Japan, Amsterdam Baroque Orchestra og Concerto Copenhagen.

I 1989 grundlagde han Zefiro sammen med brødrene Paolo og Alberto Grazi. Han har optrådt overalt i Europa og i USA, Latinamerika, Kina, Japan og Israel.

Alfredo har været involveret i over 50 indspilninger, hvoraf nogle har vundet vigtige internationale priser - f.eks. Cannes Classical Award 1995 for en cd med obokoncerter af Vivaldi. Foruden at dirigere Zefiro har han stået i spidsen for andre barokorkestre i Italien samt tilsvarende ensembler i Spanien, Portugal, Tyskland, Holland og Danmark, og han har også været leder af European Baroque Orchestra, med hvilket han har besøgt Kina, Spanien og Tyskland.

Ved siden af sin musikerkarriere er han en betydende forsker i blæseinstrumenters historie og har fået mange artikler optaget i vægtige internationale musiktidsskrifter. Desuden bygger han kopier af historiske oboer.

Han er en tilbagevendende underviser på musikkurser og workshops i f.eks. Urbino, Venedig, Barbaste og Innsbruck. Han har siden 1992 undervist i barokobo ved Amsterdams Konservatorium og siden 2002 ved Escola Superior de Musica de Cataluña i Barcelona.

7. Choral e Recitativo

Ei nun, mein Gott, so fall ich dir
Getrost in deine Hände.

Bass

So spricht der gottgelassne Geist,
Wenn er des Heilands Brudersinn
Und Gottes Treue gläubig preist.
Nimm mich, und mache es mit mir
Bis an mein letztes Ende.

Tenor

Ich weiss gewiss,
Dass ich ohnfehlbar selig bin,
Wenn meine Not und mein Bekümmernis
Von dir so wird geendigt werden:
Wie du wohl weißt,
Dass meinem Geist
Dadurch sein Nutz entstehe.

Alt

Dass schon auf dieser Erden,
Dem Satan zum Verdruss,
Dein Himmelreich sich in mir zeigen muss
Und deine Ehr je mehr und mehr
Sich in ihr selbst erhöhe.

Sopran

So kann mein Herz nach deinem Willen
Sich, o mein Jesu, selig stillen,
Und ich kann bei gedämpften Saiten
Dem Friedensfürst ein neues Lied bereiten.

8. Aria

Meinem Hirten bleib ich treu.
Will er mir den Kreuzkelch füllen,
Ruh ich ganz in seinem Willen,
Er steht mir im Leiden bei.
Es wird dennoch, nach dem Weinen,
Jesu Sonne wieder scheinen.
Meinem Hirten bleib ich treu.
Jesu leb ich, der wird walten,
Freu dich, Herz, du sollst erkalten,
Jesus hat genug getan.
Amen: Vater, nimm mich an!

9. Choral

Soll ich den auch des Todes Weg
Und finstre Straße reisen,
Wohlan! ich tret auf Bahn und Steg,
Den mir dein Augen weisen.
Du bist mein Hirt,
Der alles wird
Zu solchem Ende kehren,
Dass ich einmal
In deinem Saal
Dich ewig möge ehren.

7. Korale & recitativ

Velan, min Gud, så gi'r jeg mig
sorgløs i dine hænder.

Bas

Den gudhengivne taler så,
når han vor Frelser's brodersind
og Gud Herrens troskab prise må.
Tag mig, før mig, hvorhen du vil
til mine dages ende.

Tenor

Jeg ved for vist,
at jeg min salighed har fat,
når du, min Herre, Frelser, vil til sidst
mig fri af syndens garn og lænke:
det er din agt
at stå på vagt
til gavn for sjælens frelse.

Alt

Ja, i min tid på jorden,
og Satan bliver vred,
skal Himmerig i mig ha' stadigt sted.
Din ære skal i evighed forkyndes og lovsynges.

Sopran

Mit hjerte til din ånd sig bøj
og for din vilje ret sig føje!
Min gyldne harpes klang hernede
skal fredens fyrste hyldestsang berede.

8. Arie (Sopran)

Hjordens vogter er jeg tro,
vil han korsets kalk mig give,
skal jeg i hans vilje blive,
i hans omsorg får jeg ro.
Om vi engang måtte græde,
Jesu sol skal stå til glæde.
Hjortens vogter er jeg tro.
Jesus er mit liv herneden,
salig trøst for evigheden,
Jesus har sin gerning gjort.
Amen: Fader, tag mig bort!

9. Korale

Skal jeg da end ad dødens dal
og dunkle stier drage,
Herre, min Gud, min stok og stav,
jeg vil din befaling tage.
Min hyrde god,
mit hjerteblod
vil du for stedse være,
så jeg engang
i Himmelvang
dig evig måtte ære.

CONCERTO COPENHAGEN

Musikere & sangere:

Violin: Fredrik From, Peter Spissky, Jesenka Balic Zunic, Gabriel Bania

Viola: Torbjörn Köhl

Cello: Mime Brinkmann

Kontrabas: Mattias Frostenson

Obo: Alfredo Bernardini, Lars Henriksson, Per Bengtsson

Fagot: Jane Gower

Cembalo/Orgel: Marcus Mohlin

Sopran: Eline Soelmark

Alt: Francine Vis

Tenor: Martin Vanberg

Bas: Jakob Bloch Jespersen

Alfredo Bernardini obo, musikalsk ledelse

Denne koncert gennemføres med støtte fra OAK Foundation Denmark.

Concerto Copenhagen modtager støtte fra

Statens Kunstråd,

Oticon Fonden,

Augustinus Fonden,

Den Obelske Familiefond,

Beckett Fonden,

Wilhelm Hansen Fonden

Bach i fuld figur

Johann Sebastian Bachs mere end 225 bevarede kantater udgør kvantitativt langt den største del af hans livsværk, og at de nu i stadigt stigende grad bliver en fuldgyl-dig del af den klassiske musiks kanon udvi-der, uddyber og nuancerer billedet af Bach på en helt afgørende måde. Det 21. år-hundredes musikelskere bliver i realiteten de første der kan opleve ham i fuld figur. Langt hovedparten af Bachs kantater blev til i Leipzig, i en snæver, lokal, luthersk livsverden, og dog rummer de et helt igen-nem alment og fællesmenneskeligt følel-sesregister. Her er lykke og ulykke, krig og fred, vrede og afmagt, liv og død, tro og tvivl, og stadig flere lyttere opdager her en guddommelig inspiration som ofte fuldt ud når højderne i Bachs to store påskepassio-ner.

De flere hundrede kirkekantater han i 1720'erne ødslede på sine medborgere i Leipzig - og på sin eftertid! - er både en guldgrube og lidt af en gåde. For ingen

pligter eller kontrakter krævede en sådan tankedybde, variationsrigdom og eksperimenterelyst, endsigte et så uhyrligt slid af ham. Hans kirkemusik løfter sig højt over alt, hvad nogen anden af hans samtidige kollegaer satte sig for, både i format, anlæg og udtryksstyrke: To komplette årgan-ge af bevarede kantater til hver af kirke-årets søn- og helligdage samt yderligere tre kun delvist komplette eller bevarede årgange, foruden en lang række kantater til mere eller mindre verdslige formål. Så uge efter uge var kravet til Bach det sam-me: at finde egnede tekster, bearbejde dem, komponere kor- og orkestersatzeser, arier, recitativer og koraler, strege nodepa-pir op og udskrive partitur, organisere stemmeudskrivning, korrekturlæsning etc. og have alt opførelsesmateriale klar til onsdag aften. Derefter at holde prøve med kordrenge torsdag, når det var muligt ind-drage instrumenter og sangsolister fredag, holde første og eneste samlede prøve lør-dag og så forestå en opførelse på skift mellem byens to hovedkirker ved søndag-sens højmesse.

De enkelte kantaters endeløse forskellig-hed er rent ud frapperende, både hvad angår stil, karakter, solister, instrument-valg, opbygning og varighed. Alt skifter uberegneligt, satstyper, stilelementer, tempoforløb og tonearter. Kun få træk er fælles for størsteparten af de nykompone-

Johann Sebastian Bach, malet af Elias Gottlieb Haussmann i 1746. Bach er malet som 61-årig, mens han var Thomaskantor i Leipzig. Billedet blev overdraget til Sozietät der Musi-kalischen Wissenschaften, som komponisten indtrådte i året efter. Bach fremviser her den såkaldte Gådekanon Canon triplex à 6 V (ocibus), BWV 1076, komponeret til det musi-kalske selskab. Museum für Geschichte der Stadt Leipzig.

(kilde: Den Store Danske encyklopædi)

3. Aria

Seht, seht! wie reißt, wie bricht, wie fällt,
Was Gottes starker Arm nicht hält.
Steht aber fest und unbeweglich prangen,
Was unser Held mit seiner Macht umfängen.
Lasst Satan wüten, rasen, krachen,
Der starke Gott wird uns unüberwindlich machen.

4. Choral

Zudem ist Weisheit und Verstand
Bei ihm ohn alle Maßen,
Zeit, Ort und Stund ist ihm bekannt,
Zu tun und auch zu lassen.
Er weiß, wenn Freud,
er weiß, wenn Leid
Uns, seinen Kindern, diene,
Und was er tut,
ist alles gut,
Ob's noch so traurig schiene.

5. Recitativo

Wir wollen uns nicht länger zagen
Und uns mit Fleisch und Blut,
Weil wir in Gottes Hut,
So furchtsam wie bisher befragen.
Ich denke dran,
Wie Jesus nicht gefürcht' das tausendfache Leiden;
Er sah es an
Als eine Quelle ewger Freuden.
Und dir, mein Christ,
Wird deine Angst und Qual, dein bitter Kreuz und
Pein
Um Jesu willen Heil und Zucker sein.
Vertraue Gottes Huld
Und merke noch, was nötig ist:
Geduld! Geduld!

6. Aria

Das Brausen von den rauhen Winden
Macht, dass wir volle Ähren finden.
Des Kreuzes Ungestüm schafft bei den Christen
Frucht,
Drum lasst uns alle unser Leben
Dem weisen Herrscher ganz ergeben.
Küsst seines Sohnes Hand, verehrt die treue Zucht.

3. Arie (Tenor)

Se, se! hvor alt i splinter faldt,
som Herrens stærke arm ej holdt.
Men evig står dog fast som fjeld og klippe,
hvad Herren i sin almagt ej vil slippe.
Lad Satan rase, brøle, skrige,
er Gud med os,
kan han os ej med held bekrige.

4. Koral (Alt)

Han ejer visdom og forstand
ud over alle måder,
tid, sted og time kender han,
der til vor frelse båder.
Og glædes vi,
fortrædes vi,
er det os børn til bedste.
Hvad han end gør,
vi lyde bør
vor salighed til fæste.

5. Recitativ (Tenor)

Så vil vi da ej længer plages
af angst for kød og blod,
vi har en Herre god;
i tro til ham med kraft vi drages.
Betænk dog vel,
at Jesus uden frygt til korset kunne træde,
hans marterpæl
blev kilden til en evig glæde.
Du kristensjæl,
din svære angst og kval, dit kors, din bitre nød
for Jesu skyld vil blive sukkersød.
Vor Herres trofasthed
for evigt står, så rust dig vel:
tålmodighed!

6. Arie (Bas)

Det vilde sus af stærke vinde
gør, at vi fulde aks kan finde.
Og korsets voldsomhed gi'r hos de kristne frugt,
så vi kan gi' vort liv af hænde
til visdoms Herre og en salig ende.
Kys sønnens milde hånd og tål den fromme tugt.

Cantata BWV 92 "Ich hab in Gottes Herz und Sinn"

1. Coro

Ich hab in Gottes Herz und Sinn
Mein Herz und Sinn ergeben,
Was böse scheint, ist mein Gewinn,
Der Tod selbst ist mein Leben.
Ich bin ein Sohn
Des, der den Thron
Des Himmels aufgezogen;
Ob er gleich schlägt
Und Kreuz auflegt,
Bleibt doch sein Herz gewogen.

2. Coro e Recitativo

Es kann mir fehlen nimmermehr!
Es müssen eh'r
Wie selbst der treue Zeuge spricht,
Mit Prasseln und mit grausem Knallen
Die Berge und die Hügel fallen:
Mein Heiland aber trüget nicht,
Mein Vater muss mich lieben.
Durch Jesu rotes Blut bin ich in seine Hand geschrie-
ben;
Er schützt mich doch!

Wenn er mich auch gleich wirft ins Meer,
So lebt der Herr auf großen Wassern noch,
Der hat mir selbst mein Leben zugeteilt,
Drum werden sie mich nicht ersäufen.
Wenn mich die Wellen schon ergreifen
Und ihre Wut mit mir zum Abgrund eilt,
So will er mich nur üben,
Ob ich an Jonam werde denken,
Ob ich den Sinn mit Petro auf ihn werde lenken.
Er will mich stark im Glauben machen,
Er will vor meine Seele wachen
Und mein Gemüt,
Das immer wankt und weicht in seiner Güt,
Der an Beständigkeit nichts gleicht,
Gewöhnen, fest zu stehen.
Mein Fuß soll fest
Bis an der Tage letzten Rest
Sich hier uf diesen Felsen gründen.
Halt ich denn Stand,
Und lasse mich in felsfesten Glauben finden,
Weiß seine Hand,
Die er mich schon vom Himmel beut,
zu rechter Zeit
Mich wieder zu erhöhen.

Kantate BWV 92 "Til Gud har jeg mit hjerte givet"

1. Kor

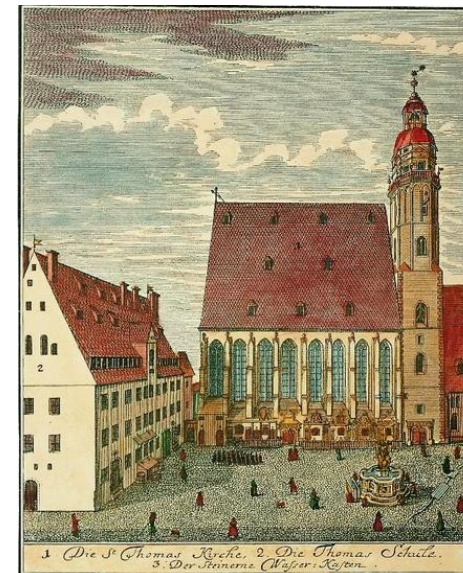
Til Guds det rene hjertelag
har jeg mit hjerte givet,
hvad synes ondt tjener min sag,
ja, døden selv er livet.
Ved tronens fod
jeg gerne stod
som barn min sjæl til både;
slår Gud mig end
med korsets mén,
jeg bliver i hans nåde.

2. Koral og recitativ

Det slår i evighed ej fejl!
thi vidnets segl
pålidelig er sat derpå,
om bjerge, klipper, høje alle
med tordenbrag i dybet falde:
min frelsers ord dog tro vil stå.
Gud er min Fader blevet.
Ved Jesu røde blod
er jeg i livets bog indskrevet;
mit værn er han!

Om Gud i havet kaster mig,
så lever han end på det store vand,
mit liv er underet, som Herren gav,
derfor kan bølgene mig ej sluge.
Om den med dødsragt vil mig knuge
og kaste mig i afgrundsdybets grav,
da vil han mig kun prøve,
om jeg på Jonas måtte tænke,
om jeg med Peter vil ham livet skænke.
Min tro at styrke er dog hans agt,
for sjælen har han sat sikker vagt,
og nu mit sind,
der altid dåres let af verdens skin,
og sjældent står på sikker grund,
vil han i fasthed øve.
Min fod kan bedst
indtil mit livsløbs sidste rest
på Herrens klippegrund få fæste.
Med styrket ånd
min tro på klippegrund
skal sikkert raste,
da vil hans hånd,
som han mig længst fra himlen bød,
i rette tid
ophøje mig til livet.

Johann Sebastian Bach var fra 1723 ansat ved Thomaskirken i Leipzig, der her ses sammen med Thomasskolen på J.G. Krügners kolorerede kobberstik fra samme år (kilde: Den Store Danske encyklopædi)

rede Leipzig-kantater: den indledende, ofte monumentale åbning med kor og den afsluttende enkle, firstemmigt harmoniserede koral. Men også her er der talrige afvigelser.

Aftenens tre kantater er alle fra årene 1725-26. BWV 6 er komponeret til opførelse påskemandsdag 1725, og det store indledningskor er som en sorgfuld udgave af slutkoret i Johannes-passionen fra påsken året før. Bortset fra alt-ariens lysere tonefald er stemningen i kantaten overvejende tungsindig, præget af påskens grundtemaer. Altsoloen ledsages af en solistisk "jagtobo", et dengang helt nyt, dybt oboinstrument med et schallstykke der ligner et jagthorn. Derefter synger korets sopranner koralen ledsaget af en krævende solostemme for "violoncello piccolo", på Bachs tid en lille, femstrenget cello. En snes år senere lod Bach en udgave af denne sats trykke i den samling af seks orgelkoraller der – efter udgiveren – kaldes Schüblerkorallerne.

Kantaten BWV 98 har en langt mere letfodet, kammermusikalsk karakter, og den afsluttes ikke med den vanlige koral, men med en bas-arie der dog har koral-agtige elementer. Den tilgrundliggende salmemelodi der høres såvel i indledningskoret som i den oboledsagede sopran-arie benyttede Bach flere gange. Værket blev opført første gang i november 1726.

BWV 92 er en sindrigt formet koralkantate med hele ni satser bygget over en hymne af den vidt berømte tyske teolog og digter Paul Gerhardt, og Bach opførte den 28. januar 1725. Salmemelodien er her indvævet i hele fem af satserne: som lange toner (cantus firmus) i den vældige åbningsatts, som særprægede indskud i bas-recitativet (II), som melodisk motivarbejde i alt-arien (IV), som koral med recitativiske indskud på skift fra hver af de fire solister (VII) og endelig naturligvis i slutkoralen (IX). Kantaten er rig på farverige lydmalierier som f.eks. når "bjerge og bakker falder med grusomme knald og brag" i bas-recitativet (II) eller når "de rå vinde bruser" i bas-arien (VI). Den yndefuldt dansende sopranarie før slutkoralen ledsages af en obo d'amore og akkompagneres kun af fingerknipsede strygere, helt uden continuo. Tilsammen er disse tre kantater en forrygende opvisning i Bachs utrættelige fantasi, uberegnelige opfindsomhed og kreative raptus. Uge efter uge.

Tekst: Karl Aage Rasmussen

Cantata BWV 6

"Bleib bei uns, denn es wird Abend werden"

1. Coro

Bleib bei uns, denn es will Abend werden, und der Tag hat sich geneiget.

2. Aria

Hochgelobter Gottessohn,
Lass es dir nicht sein entgegen,
Dass wir itzt vor deinem Thron
Eine Bitte niederlegen:
Bleib, ach bleibe unser Licht,
Weil die Finsternis einbricht.

3. Choral

Ach bleib bei uns, Herr Jesu Christ,
Weil es nun Abend worden ist,
Dein göttlich Wort, das helle Licht,
Lass ja bei uns auslöschen nicht.
In dieser letzt'n betrübten Zeit
Verleih uns, Herr, Beständigkeit,
Dass wir dein Wort und Sakrament
Rein b'halten bis an unser End.

4. Recitativ

Es hat die Dunkelheit
An vielen Orten überhand genommen.
Woher ist aber dieses kommen?
Bloß daher, weil sowohl die Kleinen als die Großen
Nicht in Gerechtigkeit
Vor dir, o Gott, gewandelt
Und wider ihre Christenpflicht gehandelt.
Drum hast du auch den Leuchter umgestoßen.

5. Aria

Jesu, lass uns auf dich sehen,
Dass wir nicht
Auf den Sündenwegen gehen.
Lass das Licht
Deines Worts uns helle scheinen
Und dich jederzeit treu meinen.

6. Choral

Beweis dein Macht, Herr Jesu Christ,
Der du Herr aller Herren bist;
Beschirm dein arme Christenheit,
Dass sie dich lob in Ewigkeit

Kantate BWV 6

"Bliv hos os"

1. Kor

Bliv hos os; thi det går mod aften,
dagen hælder allerede.
(Dansk tekst: Lukas-evangeliet kap. 24 vers 29)

2. Arie (Alt)

Priset være du, Guds Søn;
tak, fordi du vil tillade,
at vi ved din trone stor
frem vor bøn til dig må bringe:
Bliv for altid du vort lys,
thi et mørke vælder frem.

3. Koral

Ak, Jesus Kristus, bliv hos os,
thi nu er aft'nen kommet nær;
lad dit Guds-ord, det store lys,
ej tabe kraft, men fast bestå.
I denne tid, af sorger trængt,
giv, Herre, os bestandighed
så vi kan holde evigt fast
ved sakramentet og dit ord.

4. Recitativ (Bas)

Et dunkelt mørke har
jo taget magten over mange steder.
Hvorfra er dog alt dette kommet?
Det er, fordi de små og heller ej de store
med fuld retfærdighed
for dig, vor Gud, har vandret.
De handler mod den pligt, som Kristus byder.
Just derfor har du væltet deres lygter.

5. Arie (Tenor)

Jesu, lad mod dig os kigge,
så vi ej
skal gå syndens bitre veje.
Lad et lys
fra dit ord på alle skinne,
så vi kun har dig i tanke.

6. Koral

Bevis din magt, o Jesus Krist,
som alle herrers herre est,
beskærm din arme kristenhed,
dit navn til pris i evighed!
(Dansk tekst: Den Danske Salmebog nr. 337 vers 2)

Cantata BWV 98 "Was Gott tut das ist wohlgetan"

1. Coro

Was Gott tut, das ist wohlgetan,
Es bleibt gerecht sein Wille;
Wie er fängt meine Sachen an,
Will ich ihm halten stille.
Er ist mein Gott,
Der in der Not
Mich wohl weiß zu erhalten;
Drum lass ich ihn nur walten.

2. Recitativo

Ach Gott! wenn wirst du mich einmal
Von meiner Leidensqual,
Von meiner Angst befreien?
Wie lange soll ich Tag und Nacht
Um Hilfe schreien?
Und ist kein Retter da!
Der Herr ist denen allen nah,
Die seiner Macht
Und seiner Huld vertrauen.
Drum will ich meine Zuversicht
Auf Gott alleine bauen,
Denn er verlässt die Seinen nicht.

3. Aria

Hört, ihr Augen, auf zu weinen!
Trag ich doch
Mit Geduld mein schweres Joch.
Gott, der Vater, lebet noch,
Von den Seinen
Läßt er keinen.
Hört, ihr Augen, auf zu weinen!

4. Recitativo

Gott hat ein Herz, das des Erbarmens Überfluss;
Und wenn der Mund vor seinen Ohren klagt
Und ihm des Kreuzes Schmerz
Im Glauben und Vertrauen sagt,
So bricht in ihm das Herz,
Dass er sich über uns erbarmen muss.
Er hält sein Wort;
Er saget: Klopfet an,
So wird euch aufgetan!
Drum lasst uns alsofort,
Wenn wir in höchsten Nöten schweben,
Das Herz zu Gott allein erheben!

5. Aria

Meinen Jesum lass ich nicht,
Bis mich erst sein Angesicht
Wird erhören oder segnen.
Er allein
Soll mein Schutz in allem sein,
Was mir Übels kann begegnen.

Kantate, BWV 98 "Det Gud gør"

1. Kor

Det Gud gør, det er altid ret,
hans vilje er retfærdig;
han roligt ta'r sig af min sag,
og jeg afventer stille.
Han er min Gud,
som af min nød
til hver en tid mig redder;
min Gud jeg lader råde.

2. Recitativ (Tenor)

Ak, Gud, hvornår vil du befri
mig fra al verdens kval
og fra al angst og pine?
Hvor længe må jeg dag og nat
på hjælpen vente?
Hvem kommer mig til hjælp?
Men Herren står jo alle bi,
som på hans magt
og nåde sig forlader.
Min tillid vil jeg bygge på
min Gud – på ham alene –
jeg ved, han svigter ingen ven.

3. Arie (Sopran)

Øjne, I skal ikke græde!
Tunge åg
bærer jeg med stort tålmod.
Gud, vor fader, lever end;
han ej svigter
sine egne.
Øjne, I skal ikke græde!

4. Recitativ (Alt)

Guds hjerte har barmhjertighed til overflod;
hver gang vor klage til hans øre når
– om smerters store kval,
fortalt i tro og lydlighed –
så brister hjertet hans,
så viser han barmhjertighed mod os.
Han holder ord:
Han siger: Bank blot på!
Jeg lukker op for jer!
Derfor vi alle vil
– når i den største nød vi svæver –
til ham opløfte vore hjerter!

Arie (Bas)

Jesus er for altid min,
til jeg for hans ansigt står,
og jeg bli'r af ham velsignet.
Han, ja han
er mit værn i hver en sag,
hvad der end af ondt kan hænde.